

[Bernhard Baunsgaard]

kater, som jeg synes er særdeles rammende og gode. De blev angrebet meget stærkt af landbruget – det var dem med »Det danske svin er sundt, det strutter af penicillin«. Men det var jo også ham, der lavede den udmærkede plakat »Havet sletter alle spor – også det næste olieudslip«, dengang han ville gøre opmærksom på, hvor farligt det var.

Men det var jo også dengang, vi diskuterede Bent Hallers bog – den, der handler om børns og unges dårlige forhold i betonslummen – som ikke kunne blive købt til biblioteket i Thisted, og der er stadig ikke sket ændringer i biblioteksloven; et lokalt udvalg kan bestemme, hvad der skal anskaffes. Vi kunne ikke få igennem – bl.a. på grund af modstand fra konservativ side – at man burde være så alsidig også at have det, der kritiserer samfundet, til at stå på bibliotekets hylder.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg har bedt om ordet, fordi der blev stillet et konkret spørgsmål til mig af hr. Jørgen Tved.

Jeg må forstå spørgsmålet sådan, at hr. Jørgen Tved spurgte, om der efter forslaget ville kunne ydes bidrag med fradragsret til en folketingskandidats valgkampagne. Dertil må jeg svare, at selv om nogle vil hævde, at det i så fald ville være bidrag til absurd teater, så ville det nævn, som kultur- og kommunikationsministeren nedsætter, ikke godkende fradragsret for den slags bidrag.

Kultur- og kommunikationsministeren (H. P. Clausen):

Jeg har et par kommentarer til de sidste korte bemærkninger.

Fru Ingerlise Koefoed har naturligvis ikke alene ret, men også pligt til at være bekymret, når der er grund til det. Når jeg taler om bekymring her, så er det naturligvis, fordi jeg mener, det er en unødigt bekymring, så denne unødige bekymring ville jeg gerne – men det har jeg altså ikke kunnet i denne sag – fritage fru Ingerlise Koefoed for at have. Det må så fortsætte. Jeg mener stadig, at der er al mulig grund til at lade bekymringen lette.

Når så fru Ingerlise Koefoed siger: Jamen erhvervslivet bør så aflevere sine penge på forskellige niveauer til en pulje, så vil det betyde, at der ikke kommer nogen penge, og så er vi netop dér, hvor jeg ikke vil hen, nemlig hvor vi har den samme styring af det hele.

Det får mig så til for alvor at sige: Jamen så er der da et eller andet, der ikke passer i argumentationen, for hvis det er tilfældet, at man fra sådanne puljer skulle kunne støtte kulturlivet, må der jo altså være en mulighed for at definere, hvad kultur er. Ellers ville man jo heller ikke kunne få puljerne derud, hvor de skulle.

Jeg kan bestemt ikke være enig med hr. Bernhard Baunsgaard i, at et sådant udvalg vil få et fantastisk besvær. Selvfølgelig vil der altid være enkelte eksempler på, at man har diskuteret ting – der blev nævnt en række – men læg mærke til, hvor langt man skulle tilbage i historien for at få en tilstrækkelig lang række af dem.

Situationen er jo den – og det ved hr. Bernhard Baunsgaard også meget godt – at det lykkes os ganske udmærket år efter år at få anbragt de penge, der er til vores rådighed i Kunstfonden og i musikloven, og bøger bliver købt til bibliotekerne, og disse ganske store beløb forvaltes og formidles af folk, som ikke uden videre kan give en definition på, hvad kultur er, men som gennem deres beslutninger faktisk foretager en ganske god afgrænsning af, hvad der er støtteværdigt. Ellers ville vi have haft langt flere problemer end dem, som vi sagtens kan blive enige om at der har været i tidens løb. Men tager vi de mange, mange, mange hundrede beslutninger, der rent faktisk er truffet, og som er truffet inden for en referenceramme, som hedder kulturaktivitet, lykkes det meget godt.

Det er derfor, jeg er ganske sikker på, at et sådant udvalg også vil kunne fungere – med nogen kritik af enkelte dispositioner naturligvis; der vil altid være plads til, at der fra Folketingets talerstol kan trækkes eksempler frem, som man ikke er tilfreds med. Det har vi også i det nuværende system, det vil vi have under alle omstændigheder, det vil vi også have med et forslag som det, Socialdemokratiet kom med om, at der skulle dobles op, når der kom et brev til Kulturministeriet derom.

Jeg tror, jeg taler mere om bekymrede folketingsmedlemmer og ordførere, end jeg taler om gammeldags. Det må være en konklusion på grundlag af det, jeg sagde, at mene, at jeg skulle have brugt det udtryk.

Nej, det, jeg sagde, eller det, jeg i hvert fald gerne vil understrege, er, at jeg tror, det, vi kommer med her, er i pagt med en udvikling, som er i gang i samfundet, og som derfor også